

Lo doç esmai

グ
ル
ン

edicions de las ribas de la Cadola, Mauguìd, 2003

Lo doç esmai

A las edicions de las ribas de la Cadola, Mauguìò, 2003

1

L'escambi dels desirs
dins una tant tosca agachada
anonciarián la minuta increسابla
ont au trelutz mortau de ton tròp bèu sorire
s'es tot esbrighat l'interdich de l'amor
e las carns doçament
s'abrarián fuòc e flamas
en l'esperdut voler - e l'enchusclament cande
nos agolopariá dau mèu de sa delícia
descobririam l'embriagant naufragi
lo gorg de saborosa aiganha
ont l'èsser se dissòuv!

2

enclausit ras de tu
nifle l'odor de ta carn bruna
lo caud perfum de ton còs m'encigala
conoisse que ma man se pausarà sus tu
e tu la laissaràs caminar sus ta pèl
lena lisca ensucrada
odorosa e pebrada
e d'aquel temps ton uòlh abrasugat de gana
trairà sa bruna lutz d'ardida consentida
e lo furiós lifritge d'un poton
nos unirà dins la ganarra
ont s'embeu nòstre ieu...

3

O desir ò delícia
e alisar ta pèu tant doça
e chimar la foliá dins ton perfum
e te dire l'amor la desrason crudèla
e lo grand fuòc sublim e l'òrt tròp verinós
ò tu bèla amb ton rire
e lo sang en combor
e negat dins l'abís de ton agach consent
s'espèrdre au clar sorelh de totala oblidança
èsser pas que l'amor de ta carn jove
e dins son òlga emmascarèla
cremar coma un flambèu

4

ta mirada es l'abís
ont benurós vau trestombar
enchichorlat de veire ton sorire
e de pausar ma man sus ta carn barbelanta
e d'amorosament lenguejar dins ta boca
lo desir de ton ieu
lo perilh de s'espèdre
e de rebordelar au pus fons dau desvari
mon det s'enfonilhant dins ton doç iranàs
caminaire esperdut de gorriniá
s'embeure en ta delícia aigosa
de foliá en foliá

5

quand florís l'oblidança
aplantant lo rag de las oras
lo bèl amor la torrada lo gèl
ò delícia en l'etèrn dissòlvon son essencia
e sola ta clartat indicibla belesa
un sorire un agach
despartisson l'espaci
clavelant puòdi d'aimar l'espèr sus son portal
ont se desfan lo temps crudèl lo sòmí linde
au bèu sorelh ont tot se desmemòria
amar fornilh de la solesa
ont la nuòch recaliva

Flor bruna dels desirs
quand tot se nèga en ton sorire
tròp d'aiguèstra doçor en ton agach
empusant lo brasàs dels pus mortaus desirs
e te mire e ma carn rebolís d'esperança
polida ausarda
abrant l'incèndi
dins la totalitat desvariada de l'èsser
au fons de la doçor mortala dels potons
abramat dau parfum de ta pèl lena
enchichorlat de set de tu
fins a ne venir baug

7

brutlat de set de tu
lenguejar, diva tròp crudèla
ton artelh lo fregar amb mas boquetas
potonar potonar ton pè prim d'encantada
e s'esperdre en l'esmai perfièch de ta belesa
e ton rire
e ta carn
e laisser puòi mon nas lisar subre ta pèu
ma man l'enfonilhar jota ton braguilhon
i alisar la fruchalha negrinèla
quand ven regonfla e mai tebesa
e totescàs s'enaiga

8

jaire amb tu lenguejar
ta monifleta tant mofleta
ne beure las marinas escupinhas
e paupejar ton cuol tant redond tant polit
faire pojar plan plan a son acrin la crida
e prendriás quatecant
dins ta boca alifrida
lo viragaut tot enarcat de desiranças
e lecariás lepetament son fèrm voler
fins a ne far gisclar la blanca escauma
sus ton sorire crocarèl
a rajoladas bèlas

9

beure en ton escupinha
la liquor d'auta desirança
e lo desvari fons dins la combor
car l'antica rason se desfai e s'oblida
e ton bèu còs de bruna es una estranha flor
ont la pèu que fernís
es lo tèrme enchusclant
d'un país desirat d'alteritat brutlanta
ont s'estraviar per sempre es la mai doça astrada
e te voler te dire lo desir
se negar dins ta redolència
s'esbrigarhar dins tu.

10

lo lenguejar

ò diva tròp crudèla

ton artelh lo fregar amb mas boquetas

lecar potonejar ton pè prim d'encantada

s'espèdre dins l'esmai perfiech de ta belesa

saupre ton rire encigalaire

regonfla carn desir brausent

laisser mon nas lisar lisar subre ta pèl

ma man l'enfonilhar jota lo braguilhon

i alisar la fruchalha negrinèla

quand ven regonfla e mai tebesa

e totescàs s'enaiga

Espolsant tota farda
 qu'enforrelada nasque mai
 e dins la cridadissa se perigue
 ton arma galhofarda en la garena enclausa
 traucada per l'orguòlh tebés dau viragaut
 cavilhanant l'iranhàs
 esperdut d'aigorladas
 a dich d'èsser forbida e reforbida a plec
 sèns cap de vòtz pèr bramar son espaine
 e la furor de sa tremoladissa
 embrandadís de desirança
 e de bruna talent

12

Lecar ta monifleta
lepetament la lenguejar
per i chimar las salivas estranhas
l'aigardent dau jardin de totas las delícias
limpiar dintre l'estuch de marina suaudor
alisant doçament
ton cuol nus ò polida
e demorar lo cap clavat entre tas ancas
e la boca amorrada a la font salancosa
en niflant los perfums tròp delicioses
de l'esconduda flor negrosa
e beure ton aiganha

tant doça aiganha - abís
esperduda e saurina benestança
ascla de l'ànsia en lo ieu e la carn
pus luònh que la foliá d'una esperança
frucha esconduda e bèla en son aubire
e pas res de mai fèr
que la suauda estigança
de se dissòuvre tot dins l'enaurement savi
lo mirament crudèl e doç de la carn nusa
qu'en set desmemoriada antau se muda
au lindau de l'òrba delícia
d'un naufragi tebés

14

E te sabiái polida
E ta preséncia la beviái
E demorave aici a te mirar
M'ère negat dins lo perfum de ta belesa
Embelinat per la musica de ta votz
Restave mut a ras de tu
Enchichorlat despoderat
E me perdiái dins l'aiga linsa de ton uòlh
Linde portal d'un univèrs tròp estrangier
Ort sauertós e cande e pestelat
Ont se resclaus lo suau mistèri
sus son estranha esséncia!

15

Lepetament lecar
D'amor negrosa e fèra flor
Bèla frucha espelida en son aiganha
Ton iranhàs quand s'endeven bèla clauvissa
Pòrta secrèta e salabrosa dels desirs
Ont l'amaire embriac
S'enfonilha e s'oblida
I descobrís l'estranha patz e la delícia
De chimar de liquors sempre que mai novèlas
De s'amorrar a la font negrinèla
De l'èsse'en sa combor primièira
En rara dau non èsser !

16

Aicí pèdre l'alèn
Au portal dels òrts encantats
Trespasant la grand nuèch destintarrada
Que lo camin se n'es perdut dins la tenèbra
E sabiam pas detràs l'oblit ges d'esperança
En lo còr coma un cròc
La dolor s'es tancada
Aquí lo riu, siás demorada amb las sasons
Bruna coma un sorelh a la cima de l'uscle
E lo silenci sap se faire doç
Dins la plenor de ton sorire
Coma una flor crudèla

17

Argentum tindarèl
Coma lo cant de l'oblidança
ò desir ò clartat – graufinhadura
Belesa d'un estiu totescàs enfugit
Dins l'aspra cremason ont lo temps s'es chaurit
E l'enfant dels uòlhs trists
S'estransina e se cala
Dins lo passat desmemoriat e clarinèl
Ont nòstre amor s'es demesit e trai sa flama
E ta preséncia ardenta s'espaceja
De me negar dins ta mirada
Au cimèl dau desir

18

La viseta d'Agost

Au cim dels embalausiments

Clavelarà la fugida dels jorns

E ne sauprem escarlimpar los clars degrases

Orbs de musica linda e de desesperança

Quand l'ufan desaviant

De ta carn desvestida

Dins sa plenor chucosa espelida de frucha

Bèu mirament de gaug oblidosa en drilha

- vira l'espessa sau de l'interdich

ont lo brasàs s'empusa puòi

e nos comborirà !

19

Lo doç jòc alucrit
Ont l'esperit se desmalhòla
A bèl talh de potonas aignahosas
Als recantons de la tendresa abra lo fuòc
Mas sabèm pas lo nom dels dieus que nos abrivan
E ton còr coma un fruch
S'es dobèrt sus l'espèra
Als orisonts destimborlats de las temporas
Descaminant lo jorn tròp jove e tròp crudèl
Mentre tragut de mon raive sauvèt
Sauprai m'embeure en ta belesa
Au plen de son ufana !

20

L'òrt plurisillabic

Ont lo desrei se fai paraula

E repretís la reflambor dau ieu

S'ufra de grands castèls vièlhs coma l'oblidança

Ont florís la tristor dels aules endemans

O mon amor ò sau ardenta

Espelison d'un sovenir

En ta clartat descaminada e mistolina

S'es enclavat lo tablèu trist d'un autre espèr

E la tròp docinosa despaciéncia

Dau pelegrin desmemoriat

S'esbrigha en flors sauras

21

T'ai tragut mon desir
Coma un chomèl dins la nuòch tosca
Abrat au fuòc dels oblits e dels raives
E n'ai fach ma bandièira e n'ai cridat l'ombror
Tu, risiás, desfolhant lo libre de paciéncia
E pasmens tos vistons
Disián mai que lo raive
E lusissián alandats largs sus la promessa
D'un grand brasàs sepelit fons dins ta consciéncia
O bèla e la furor de tas coradas
Pojava en sos secrèts rajòus
ont t'abrivariá tota.

22

T'ofrissiái mon desir
Flor sanguinosa, ombrenca e fèra
Regonfla d'interdich e de silenci
E tu dintre ton ieu miralhant ta delícia
T'espompiassiás dau jòi brutal d'èstre volguda
E dau lisar destimborlat
De las miradas sus ta pèl
T'enchusclant voluptosa e sempre riserèla
Au grand sorelh amassolant de la preséncia
De ta beutat coma un cotèl chaplaire
Quitave pas de te mirar
E de belar ta carn

Felena de l'aurassa
Preiressa de la set intestorribla
Sorna flor auborada sus las cimas
Dels bèus desirs tròp calivencs tròp clarinèls
Coma un flambèu ta bruna carn abra l'incèndi
De la set sens perdon
De la fam sens escapa
E lo linde aigardent que beurai dins ta boca
Empusa la foliá dins los còrs amoroses
E sabes que siás diva dins l'estiu
Ont s'es calhat subran lo temps
Enclausit de te caupre

24

En riba dau desvari
Los vièlhs camins se son perduts
Lo desir dau desir s'es esvalit
Sola demòra aquela estranha e sàvia extasi
Ont s'es calhat lo rire au cimèl de l'abséncia
E sens fin te mirar
T'alisar te sentir
E te chimar e beure en tu l'ardenta set
Lo moriment novèl la suauda despartida
Cap au país sens nom e sens bolièiras
Enclaus dins ton sorire lifre
E dins ta mirada alucrida.

25

ò l'iranhàs jot la potona
la lenga lifra que s'engulha
dins la suauda fendilha salancosa
aiganaissent dels bèus desirs que non se dison
fruch respelit jot la doçor dau dentelum
congreant la cosor
estunant l'autra set
l'espelison sempre que mai aspra e crudèla
de l'aiguèstra delícia ont tot demòra enclaus
en son escrinh de miraclosa abséncia
secrèta flor fònt negrinèla
potz de nèu melicosa

26

S'embeure s'esvalir
Dins lo lengatge de l'abséncia
Amb ton polit sorire tròp crudèl
E saupre la dolor au dintre de ton dire
E l'aspra trencadura e lo jorn que se'n vai
Bèl amor chapladís
Floriment d'esperança
E saupre dire non e saupre l'oblidança
E rebastir lo rire en pèiras de granissa
E polida polida a ne morir
Remirar pasmens ton ufana
E descruscar ton ieu

27

Jaire amb tu fadarèla
S'enchichorlar de tos perfums
E dins ta redolència se negar
E alisar ta carn l'alisar l'alisar
La saupre doça e la lecar e la chimar
E t'aimar se perir
De desir ras de tu
O bèla ò emmascaira ò princessa risenta
O flor de nuòch calici ombrenc de la delícia
Portalièira encantada de l'abís
Ont vòle trestombar m'esfondre
M'enclaure cap e tot

Sómie de ton odor
 E de la redondor mofleta
 De ta carn bateganta a ras de ieu
 E lo desir brausent que me pren e m'abriva
 E me subronda a costejar ta pèu tan doça
 E pausar una man
 Esperduda e ravida
 Sus ta cuèissa tant lena e ta polida anqueta
 E mirant dins tos uòlhs la tosca consentida
 Linzar fins a l'escrinh de l'iranhàs
 Ne paupejar la flor sauvatja
 E ne beure l'aiganha

S'estorrir d'alegria
D'antau te saupre bèla e jove
S'enchichorlar de tu e de ton òlga
E se negar dins ta preséncia emmascarèla
Cap e tot folzejat de mirar ton sorire
Espelit roginèl
Brutlanta consentida
Fornèl de grand desvari ont tot entièr m'esfonde
E ton uòlh lac pringond – ne siái lo negadís
O bèla ò flor verinosa e crudèla
Te saupre e se perir de set
M'espèdre en ton paréisser

30

Ton agach m'embelina
E m'estransina cap e tot
Quand la lutz d'ausardiá que i cabís
Ven enflambar tota ma carn e tot mon èime
E me fai caire au pus prigond de l'esmoguda
E sabe pas me desmamar
De l'asimant de ta preséncia
E siás aquí e te remire e te desire
E la proximitat encantarèla e criminala
De ton sorire alandat coma un fruch
Esbadalhat a flor d'estiu
M'encanta e m'escotèla

31

Sosbaumat per ton rire
Es lo desir sorelh rabiós
Ont te mirar es conóisser l'angoissa
E lo desrei de se cremar a ras de tu
O bèla ò tròp polida ò flor despiedadosa
Quand l'amor rebastís
Fuòc e flama un espèr
Ont se pòt engravar – rire e jòia e dolor
Tot çò verai tot çò caluc e tot çò aule
Car sublima – e crudèla sens o saupre
Pagèlas lo desaire e l'oblidança
E trompassas la lutz !

Bèla dins ton anar
Sens quitament saupre la fòrça
Enclausa dins la glòria esbarluganta
D'aquel balanç d'aquel perfum dins la claresa
Ont mòves ton esséncia en riba dau desrei
Sens o voler t'ai remirada
E lo desir m'a subrondat
O flor d'oblit, rajòl d'ombror, cotèl plantat
En mon còr mut, òrb – despampat- descaminat
Bèu mirament d'amor te remirar
Te saupre enfugida per sempre
E pasmens t'agachar !

Dau país silenciós
Ont cada agach es flor pegosa
de desirs esconduts e abramats
Tornariam campejar quauque orisont sauvèt
Car d'escura flambor se saila ton paréisser
mas te mirar es s'espompir
e te tocar s'espertesir
e restrobar son ieu dins la fònt sempre escura
qu'en ton ufan s'i desmemòria la claresa
e se desfai s'estransina e s'embrena
la benurança e mai s'asonda
en tu tot lo demai!

S'es tirat d'aquelas
tsubas dedicadas au doç esmai
XX exemplars
fòra comèrci
numerotats de I a XX
e senhats per l'autor
en Abriu de 2003,
constituissent
l'edicion originala.